

**ใบความรู้ (สำหรับครู) เรื่อง การอ่านตีความ**  
**หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง พินิจสารจากงานเขียน**  
**แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง พินิจความเจตนา (๑)**  
**รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒**

### การอ่านตีความ

การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมาย ความคิดสำคัญของเรื่อง ความรู้สึก และอารมณ์สะท้อนใจจากบทประพันธ์ ซึ่งอาจเข้าใจได้มากน้อยลึกซึ้งเพียงใด ตรงกันกับผู้ประพันธ์หรือไม่ หรือผู้อ่านคนอื่น ๆ หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์เดิม และความรูสึกของผู้อ่านแต่ละคน การตีความของทุกคนอาจไม่ตรงกันเสมอไป โดยในกระบวนการอ่านเพื่อตีความนั้นผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการแปลความ จับใจความสำคัญ การสรุปความ รวมทั้งการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์ของข้อความ

### หลักการอ่านตีความ

- ๑) อ่านเรื่องให้ละเอียด จับประเด็นสำคัญให้ได้
- ๒) ทำความเข้าใจถ้อยคำ สังเกตบริบทหรือเนื้อความแวดล้อมว่าไปในทิศทางใด
- ๓) การตีความไม่ใช่การถอดบทประพันธ์ ต้องจับความคิดแนวคิดของผู้เขียนที่แฝงไว้
- ๔) เขียนเรียบเรียงถ้อยคำที่ได้จากการตีความให้มีความหมายชัดเจน
- ๕) ไม่ว่าจะเป็นการตีความจากเนื้อหา น้ำเสียง เป็นการตีความตามความรู้ความคิด และประสบการณ์ของผู้ตีความ ผู้อื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้

**ประเภทของการอ่านตีความ** แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ตีความตามเนื้อหา คือ นำข้อความจากเนื้อหาตีความว่าหมายถึงอะไร เช่น

|          |         |                 |
|----------|---------|-----------------|
| แสงสว่าง | หมายถึง | ปัญญา           |
| สีแดง    | หมายถึง | ความร้อนแรง     |
| ดอกบัว   | หมายถึง | ความงาม เป็นต้น |
๒. ตีความตามน้ำเสียง หรือตามเจตนาของผู้เขียน คือเมื่ออ่านข้อความทั้งหมดแล้วต้องรู้ว่าผู้เขียนมีเจตนาหรือจุดมุ่งหมายใด